

На ідэялягічным бездарожжы

Паслья дўтага перарыву напасльедак выйшаў і толькі нядайна трапіў да нас новы нумар ньюёрскага «Беларуса» (№ 3/49 з жнівень 1954 г.). Хаця газета і надалі зьяўлецца афіцыяльным ворганам БАЗА (Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання ў ЗША), якое фігуруе, як сіны выдавец, але не паказвае сабе ўявіць, каб яна была не толькі «адлюстраваным думакам і паглядом» як найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі, што хоча пастаўіць сабе за мэту «новы склад редакцыйнае калегії», але і «адлюстраваныем навет «думак і паглядаў» аснаўтнай масы сябrou БАЗА.

Прачытаўшы гэты нумар, асабліва артыкулы «Як гэта разумець?», зъмешчаны ў рубрыцы «Наша Трыбуна», адразу ясна кідаецца ў очы, што ў гэтым воргане ніяма ясна азначаная ідэя-лёгічнага хрыбта, ніяма паслядоўнага ідэялага, накіравання, затое ёсьць вой-стрый ідэялягічныя супяречнасці, будучы вынікам гэлага залішняга «адлюстраваныем думак і паглядаў». Гэлага ніяк нельга вытлумачыць «прынцыпам поўнае свабоды і незалежнасці дэмакратычнай прэсы», якім дадаюцца «новы склад редакцыйнае калегії», бо абодвы прынцыпы гэтыя, выписаныя тлустымі літарамі ў звароце «Ад редакцыйной калегії», зусім нія не вымагаюць, каб у газэце была ідэялягічна неразлічырка. Вернасьць дэмакратычных прынцыпіяў не аказае, што ў афіцыйным воргане арганізацыі, якім ёсьць «Беларус», павінен кожны гаварыць усё, што толькі захоча (гэта ўжо не дэмакратызм, але анархія), але што газета павінна выражана думкі і пагляды бальшыні.

На гэтых выпадак мы спачатку нія думалі зусім рэзагаваць, здаочы сабе добра справу, што ёсьць ён вынікам тae не-прабачальнае пас्लыннасці, абылавасці і нядаласці ў дачыненіі да важных грамадзкіх і палітычных пытанняў на-шага жыцця, які ўжо ня раз задэманіравала наша грамадзтва ў ЗША, асабліва ў Нью-Ёрку. Але апошнім тыднім мы атрымалі рад лістоў з Амэрыкі як раз ад сябrou БАЗА, якія нія толькі не ўжываюць «абноўленага» ціпера «Беларуса» за свой собкі ворган, які згодна пабожных зычэнняў редакцыйнае калегії мае быць «адлюстраваным думакам і паглядаў як найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», але і моцна абураоцца супраць самадумнага выкарстоўвання газеты, якія трывалы для некалькіх беззаконных дзі-вакоў, якія зндзіўшыся ад бяздзеян-насці («траба рабі-цы!»), задумалі стварыць новы адменык моднае ў нас ад некаторага часу «трэйясія слы», бірчы гатовы й далёка неарыгінальны прыклад ад розных хмар, попкай ды пітушкаў. Адзін з таких лістоў, аўтарам якога зъяўляецца адзін з вядучых беларускіх пра-цаўнікоў раней у Нямеччыне, а сінія ў Амэрыцы сібра БАЗА, ніжэй зъмішчаем, як натуральны водзўзъ на «дэмакратычную незалежнасць» газеты «Беларус»:

«Доўга прыйшло чакаць у ЗША на-ступнага (49) нумару «Беларуса», бо было ведама, што наступнія змены Редакцыйнае Калегіі і таму з большай цікавасцю

чакалася гэлага нумару, як ён сябе за- рэпрэзентуе перад сваімі чытчамі і чу- жынкамі, якія сочыцца за нашым вы- вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?» Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі абаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перакручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Нашаму грамадзству нія новая ідэя «пен-ралому», яе даўно выкавала «дъўзэр-сінал часціна» (як не называў рэдактар «Беларуса») і наша «выразна нацы-нальная часціна» эміграцыі мусіла, по-бач з карыснай арганізаційнай працай, траціць час ды энэргію на пен-ралому «вайну». Праўда, «вайна» гэлага нія была вялікай, бо ў дыўзісія была малакаль-кія і на мела падтрымкі сірод бела-рускага эміграцыйнага грамадзтва.

Здаровы стрыжэн нашае нацыянальнае эміграцыйнага стація на пазыцыях БНР, падтрымлівае Раду БНР і яе презыдэнта інж. М. Абрамчыка. Прарабленая за апошнін дзесяць гадоў праца ворганамі БНР, давер і пашана нашай эміграцыйнай грамадзкасці, прызнаныне ѹ супра-цоўніцтва прызначын пам нарадаў дас-нам заруку, што ворганы БНР ідуць па правильных палітычных шляху і годна-видуце вызвольную справу. Калі «на пе-ралому» аказаўся рэдактар «Беларуса», ды гэта не арасноўваліся, што ѹ нашае эміграцыйнае грамадзтва павінна ўзысьці на гэты шлях. Мне хоціча верыць, што рэдактар «Беларуса» астанецца «на пе-ралому» ѹ вадзіночным ліку.

У артыкуле гэлага нумару, зъмешчаным пад рубрыкай «Наша Трыбуна», ві-даць, праз карэктарскі недагляд, ад якіх тут аж роіцца, выпала начатка слова «Ні» або сказ «Як гэта разумець?» із асноўнага загалоўка быў памылкова пера-сунуты ѹ падзагаловак.

Беларускі грамадзтвъ з вялікай ува-гай і пашанай адносіцай ѹ сучынцы за-вывольным рухам нашых суседзяў Украінца. Мы пеўны, што сірод Украін-цаў, якія падтрымліваюць АБН, ёсьць шмат добрых украінскіх патрыётаў, якія змагаюцца ѹ будучы змагацца за вызва-леныя свае бальшавічыны. Але затое АБН, як міжнароднае арганізацыя, не змагла належна пастаўіць свае працы, калі зь не мүсілі выйсці прадстаўнікі ради нацыянальнасці, у тым ліку і Беларусы. Відаць, гэтаму распаду быў прычынай ѹ толькі «факт украінскай супроты», але і шмат іншых. Калі сінія кіраўніцтва АБН паклікала Ас-тroyскую сесцыю на пакінутае беларускім прадстаўніцтвам крэсла (дарочки кажу-чы, крэслы гэтак пустые, бо Астроўскому не удалася знайсці сірод Беларусаў са-бе заступніка), дык таму нія вілікай патрэбы нашай прэсе займацца АБН і «Беларус» зусім ѿ трибуны для гэтага.

Хоціча спадзівца, што настуціны-нумар «Беларуса» выправіць свае на-мылкі, адкін «пералому», а біарыцца на запраўднае нашае палітычнае прадстаў-ніцтва БНР і астанецца «нашай трибу-ніцтве».

Сябrou БАЗА

ЗША, жнівен, 1954 г.

Зъмешчаны вышыліст ніякіх камэн-тараў не патрабуе. Із свайго боку маем усе дадзеныя ўважаць, што і аснаўтная

бальшыни сябrou БАЗА зім будзе поў-

нальных рэспублікай.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі абаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі обаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі обаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі обаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі обаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваючы, можна сяк-так аслабіць, якіх ніякім нацягваньнем падва-жыць нельга.

Але пірайдзім да артыкулу «Як гэта

найшырэйшых колаў беларускага антавальшавіцкага эміграцыі», што хоча пасяліліся, якія сочыцца за нашым вы-вольным рухам і яго прэсай. Аднак гэты разумець?

Аўтар артыкулу, схаваўшыся за пісцёнім Я. Пяткевіч, намагаеца чы бібліографічнага апрацоўвання Са-спадзвінні, газета зъмініца ія толькі обаронца АБН ад стаўлінскіх ў свой час веckага Савозу, як цэласць, будучы так-сама апрацоўвацца ў саюзных ды нека-лым радзе ўсіх артыкулаў і зьбіцца тых торыя аўтамонія распублікі ССРУ. У даследчаных дачыненіях з Радой, наўчаныя горкім аргументы ё доказы, якія гэтыя звязаныя арасноўваліся. Але робіць гэта вельмі прымітывна ѹ непаважна, бо вы-чывае толькі тыя аргументы, якія пасяліліся, якія, аднавакова інтарпіруючы або перекручваюч

